

מ"ת 5294/02/23 - מדינת ישראל נגד אליאב בוקריס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 5294-02-23 מדינת ישראל נ' בוקריס

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אליאב בוקריס

החלטה

בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המשיב.

המשיב עותר לבטל את מעצר הבית, לחילופין להותיר אותו במעצר בית לילי בקריית אתא ולחילופין לחילופין להותירו במעצר בית לילי במודיעין, בחלופת המעצר בה שהה עד עתה.

רקע והליכים קודמים

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (בלתי מורשה); נהיגה במהירות העולה על המותר (163 קמ"ש במקום 90 קמ"ש); ושימוש ברכב ללא רישיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף.

במקביל, הוגשה נגד המשיב בקשה למעצרו עד לתום ההליכים. ביום 13.2.23 הגיעו הצדדים להסמכה, בהמלצתי, לפיה המשיב ישוחרר למעצר בית בבית הוריו במודיעין ובפיקוחם. עוד במסגרת ההחלטה, הוריתי כי המשיב יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, בחלוף חודשיים ממועד הדיון ובתנאי שיקפיד אחר תנאי השחרור.

ביום 28.2.23 התקיים דיון לצורך בחינתם של מפקחים נוספים; ובמסגרתו ביקש ב"כ המשיב, "על הדרך", לאפשר למשיב חלונות התאוררות יומיים כפולים. בסוף הדיון אישרתי את המפקחים הנוספים אך דחיתי את הבקשה לשינוי בתנאי השחרור מאחר ולא השתנו הנסיבות ולא חלפה תקופת הזמן אותה הגדרתי בהחלטה המקורית.

עוד אציין כי במסגרת הדיון בבקשה דנן, נחקרה בפניי הגב' רחלי בוקריס, אשתו של המשיב, אשר הציעה לפקח עליו במסגרת חלופת המעצר המוצעת בקריית אתא.

טענות הצדדים

המשיב טוען כי קיימות נסיבות חדשות המצדיקות את הבקשה וביניהן העובדה שכתב האישום תוקן, הוסרה ממנו העבירה של נהיגה בזמן פסילה והמשיב הודה וצירף תיק זה לתיקים נוספים על מנת ל"נקות שולחן" ולהתחיל הליך טיפולי. עוד טוען המשיב כי הוא צפוי להיקלט בבית המשפט הקהלתי וכי האישום שנותר לא מצדיק את המשך תנאי השחרור, מה גם שחלפו חודשיים בהם הקפיד אחר תנאי השחרור; כשהוא רחוק מרחק רב מאשתו ובנותיו ולא עובד.

המבקשת מתנגדת לבקשה וטוענת כי לא השתנו הנסיבות ולא חלף זמן המצדיק שינוי התנאים. לגישת המבקשת, המשיב הינו "פצצה מתקתקת" במובן התעבורתי ואין המדובר בפעם הראשונה, אלא השישית, בהם הוא נוהג ללא רישיון והכל בסמיכות זמנים. עוד נטען כי אשתו של המשיב אינה יכולה להוות חלופה הולמת או גורם סמכות כלפי המשיב; וזאת ל פי דבריה בדיון ואף בהתחשב בהתנהלותו במועד העבירה.

המשיב עצמו עתר לאפשר לו, לכל הפחות, יציאה לתפילות.

דיו והכרעה

לאחר עיון ושקילה, נחה דעתי כי הבקשה להתקבל באופן חלקי בלבד.

אכן השתנו הנסיבות בעניינו של המשיב, שעה שכיום כתב האישום כבר אינו כולל את העבירה החמורה ביותר שיוחסה לו- נהיגה בזמן פסילה. יחד עם זאת הקושי בייחוס עבירה זו למשיב הועלה כבר בראשית הדרך, ר' פרוטוקול מיום 12.2.23 והמלצתי לשחרור המשיב בתנאים כבר לקחה בחשבון את האפשרות הסבירה, שהסתמנה כבר אז, כי עבירה זו תבוטל.

מאידך יש לזכור כי המשיב הודה בכתב האישום ולפיכך כבר אינו מוחזק בגדר זכאי עד שתוכח אשמתו; וכך גם לגבי המב"דים שביססו את מסוכנותו של המשיב. ודוק, במסגרת פ"ל 47-06-22 הודה והורשע המשיב בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ושימוש ברכב ללא ביטוח (אירוע מיום 13.4.22) וכך גם במסגרת פ"ל 6028-04-22 (אירוע מיום 16.2.22). בהתאמה, טענת ב"כ המשיב כי יש להתייחס לאירוע שבנדון כאירוע יחיד ומבודד, הינה שגויה. מסוכנותו של הנאשם נבחנת גם על פי האירוע וגם על סמך עברו והתנהלותו. הגם שהעבירה האחרונה לעתים לא תצדיק מעצר (ואפילו לא תנאי שחרור), הרי שלעיתים מדובר באירוע שעל אף שאינו חמור כמו קודמיו, הגדיש הוא את הסאה והצדיק את הקביעה בדבר המסוכנות וחוסר היכולת לתת אמון.

בשולי הדברים אציין כי בנוסף לאירועים האמורים, תלוי ועומד נגד המשיב כתב אישום נוסף שעניינו נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אשר בו טרם הוכרע דינו והוא עדיין לא צירף לתיקים האמורים- תת"ע 8803-09-22 (אירוע מיום 5.9.22).

כן אציין כי הפניית המשיב לתסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי (במסגרת צירוף התיקים בפ"ל 47-06-22 הנ"ל); ברוכה כשלעצמה, אך עדיין אינה מלמדת על כך שהמשיב אכן צפוי להיקלט בבית המשפט הקהילתי. שירות המבחן עדיין צריך למצוא את המשיב מתאים להליך כאמור; ואחריו גם המאשימה צריכה להביע עמדתה ורק אז ניתן יהיה להתחשב בשיקול זה. עוד אעיר, באופן כללי, כי עצם העברת נאשם כלשהוא לבית המשפט הקהילתי לבדה, אינה מחייבת את שינוי התנאים; ודרושה לטעמי התקדמות בתהליך הטיפול, לפני שניתן לקבוע כי מסוכנות הנאשם אכן הופחתה במידה המצדיקה שינוי התנאים.

מאידך גיסא, במסגרת הזמן שנקבעה על ידי במקור, הצדיק המשיב את האמון שניתן בו ולכן ניתן ללכת לקראתו מדרגת אמון נוספת; גם כדי לאפשר לו התאוררות והסרת המועקה של מעצר בית מלא וגם כדי לבחון את התנהלותו בתנאים מקלים יותר, על מנת לבחון הקלות עתידיות. כזכור, מטרתו של הליך המעצר בעבירות תעבורה הינו לוודא הרחקתו של נהג מסוכן מן הכביש, במקום בו לא ניתן לתת בו אמון כי הוראות הפסילה לבדה ירתיעו אותו.

נוכח טענות הצדדים בדיון ועל אף שלא קיימת מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה (הן משום ההסכמה על תנאי השחרור והן מאחר והמשיב הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן), עיינתי בתיק החקירה וממנו עולים ממצאים מטרידים שמשליכים הן על היכולת לתת אמון במשיב והן על יכולתה של אשתו, הגב' בוקריס, לשמש כמפקחת במסגרת חלופת המעצר.

מתיק החקירה עולה כי לאחר שהשוטר מדד את מהירות רכבו של המשיב, זה נעצר כ-40 מטרים לפי מקום עמידת השוטר, עבר למושב האחורי ושידל את אשתו להתחלף איתו במקום ולהמשיך לנהוג; ולאחר מכן אף טען בפני השוטר ואף בחקירתו כי אשתו היא שנהגה ברכב. כן עולה כי במהלך העיכוב התנהל המשיב בצורה אגרסיבית, הן כלפי השוטר והן כלפי אשתו.

זאת ועוד, במסגרת חקירתה (אשר אינה קבילה כראיה בתיק העיקרי אבל כן משליכה על ההליכים דנן), מציינת אשת המשיב כי הוא הפציר בפניה לנגד שנכנעה לו ולפעמים הוא מקשיב לה ולפעמים לא ובאותו יום הוא החליט "לשים עליו פס".

על דברים דומים חזרה אשת המשיב בעת הדיון בפניי והמסקנה העולה מהם ברורה, לא ניתן לסמוך על אשת המשיב כי תשמש כגורם מרתיע ומרסן עבור המשיב, כל עוד לא עבר המשיב הליך טיפולי ושיקומי ופחתה מסוכנותו. עצם חלוף הזמן והמרחק ומאשתו ובנותיו לא מלמד דווקא על הפנמה והכלה של האיסורים והמגבלות.

בנוסף, עצם נכונותה של הגב' בוקריס לנסוע ברכב עם המשיב, עם בנותיהם הקטנות, ולמרות ידיעתה אודות מצב רישיונו מלמדת על שיקול דעת לקוי; אם לא על ביצוע עבירה חמורה בעצמה. דבר זה בהחלט משליך על יכולתה לשמש כמפקחת אמינה.

עוד עולה מהאמור כי טענות המשיב בדבר יציאה לעבודה כלל אינן מבוססות, מאחר וטרם מעצרו הוא כלל לא עבד ונתמך באופן מלא על ידי הביטוח הלאומי (ר' עמ' 8 ש' 24 וכן הודעת הגב' בוקריס עמ' 1 ש' 19).

נוכח כל האמור, מצאתי כי הקלה מידתית בתנאי שחרורו של המשיב ופתיחת חלונות התאווורות יומיים מדודים תהווה איזון הולם בין מסוכנותו של המשיב, חלוף הזמן והאמון שניתן והצדיק את עצמו במהלך תקופה זו.

אשר על כן אני מורה על שינוי תנאי השחרור כדלהלן:

1. המשיב יוכל לצאת את מעצר הבית בכל ימות השבוע החל מהשעה 09:00 ועד השעה 12:00, לכל מטרה; לרבות הגעה לבית הכנסת לצורך תפילת שחרית.
2. המשיב יוכל לצאת את מעצר הבית בכל ימות השבוע החל מהשעה 18:15 ועד השעה 20:15 וזאת למטרת הגעה לבית הכנסת ותפילות מנחה וערבית.
3. בכל יציאה מהבית ובכלל, המשיב יהיה מלווה באופן תמידי וצמוד על ידי מי מהמפקחים שאושרו בהחלטות קודמות.

אני שב ומבהיר כי המשיב פסול מנהיגה עד לתום ההליכים ממש.

המשיב מוזהר כי הפרה של תנאי השחרור, לרבות ובעיקר נהיגה בזמן פסילה עלולה להשיבו למעצר של ממש. מאידך, אם יקפיד המשיב אחר תנאי השחרור יוכל הוא להגיש בקשה חדשה לעיון חוזר תוך חודשיים מהיום ובלי הצורך בהוכחת תנאים נוספים; והיא תיבחן לגופה כנדרש.

כמו כן, אם ימצא המשיב עבודה במקום ממוסדר בו ניתן להמשיך ולפקח עליו, יוכל להגיש בקשה חדשה אף לפני המועד האמור והיא תיבחן לגופה.

על מנת לאפשר למבקשת לשקול עמדתה באשר לשינוי התנאים, אני קובע כי ההחלטה ושינוי התנאים ייכנסו לתוקף ביום 24.4.23.

זכות ערר כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.